

der findes i selve Endringsforslaget, at Snekastningen skal udredes i Forhold til Kommuneskatten. Dernæst hedder det i det samme Forslag, at Sogneraadet skal bestemme Størrelsen af det Skattebeløb, der betinger en Dags Arbejde. Som jeg allerede før yttrede, er det nu i alt Fald Noget, der saa maa ske hvert Aar; da Pengendredningen i en Kommune nemlig ofte varierer meget betydelig, saa kan Størrelsen af det omhandlede Skattebeløb ikke slaas fast een Gang for alle i en Vedtægt; der vilde derved fremkomme meget væsentlige Uoverensstemmelser, eftersom Skatten f. Ex. blev sat meget betydelig op eller ned. Denne Bestemmelse maa altsaa træffes hvert Aar. — I Endringsforslaget 4 er der først det vanskelige Punkt, at Sogneraadet skal bedømme, hvorvidt en Mand er i Stand til at forrette Snekastningsarbejde. Det er klart, at de Fleste helst vilde være frie for Ulejligheden af dette Arbejde og hellere vilde betale derfor. For dem, der ikke have nogen fast Eiendom, og for hvilke deres øvrige Privatformue altsaa bliver lagt til Grund med Hensyn til Arbeidsmængden, vil der navnlig her være et meget vanskeligt Punkt for et Sogneraad at afgjøre. Det er et Punkt, som derfor naturligen paa de forskellige Steder vil blive opfattet høist forskelligt, og der er saa meget mere Grund til, at det vil blive opfattet forskelligt, som der i det følgende Punktum af samme Stykke staar en Sætning, som let kan vildlede. Det hedder nemlig i den: „Det Arbejde, Sogneraadet erkender, at den Bedkommende ikke selv kan udføre, og som han ikke foretrækker selv at lade udføre ved leiede Folk, bliver osv.“ Heraf synes man nærmest at kunne slutte, at Bedømmelsen af, hvorvidt en Mand kan udføre sin Del af Arbejdet eller ikke, ligefrem skal være afhængig af hans eget Forgodtbefindende. Denne Sætning maa derfor vistnok helt gaa ud; thi Meningen kan jo dog ikke være den, at Manden skal kunne komme og sige til Sogneraadet: „Seg kan og vil gjøre saa meget Arbejde med mine egne og saa meget med leiede Folk, men det øvrige Arbejde skulle I sørge for“. Seg tror, som sagt, at det vil være det klogeste, at den nævnte Sætning gaar helt ud. I det Hele

mangler der fuldstændig Regler, hvorefter Sogneraadet skal gaa med Hensyn til det omhandlede vigtige Spørgsmaals Afgjorelse. — I Slutningen af Stykket staar der dernæst, at det Arbejde, som den Paagjældende ikke selv kan gjøre, bliver at fyldestgjøre af ham ved, at han forpligtes til at erlægge den i Genhold til § 5, 3die Stykke, bestemte Betaling. Hvad vil det nu sige, at han forpligtes til at erlægge en saadan Betaling. Selvfølgelig veed man jo ikke forud, hvor meget Arbejde han vilde kunne komme til at gjøre, og han kan altsaa ikke komme til at betale, førend Snekastningsaaret er omme. Men hvad bliver det ikke for en Afregning, som Kommunen derfor faar. Og naar de Paagjældende saa ikke betale, saa maa Sognet altsaa støvne alle disse Mennesker for de Penge, som Kommunens Kasse har lagt ud for det Arbejde, de skulde have udført. Her mangler aabenbart ogsaa temmelig væsentlige Bestemmelser ogsaa med Hensyn til Uder og Mødtager. Seg antager dog rigtig nok, at Meningen i alt Fald skal være den, at de, der yde Snekastningsarbejde for Betaling, skulle have denne deres Betaling strax udredet af Kommunens Kasse; men dette staar heller intetsteds. — Længere nede i det 2det Stykke af det samme Endringsforslag er der ogsaa et Par Ord, der meget let kunne misstydes. Det hedder der: „Ved de Dage, for hvilke den Paagjældende betaler, gjøres der Vedtegning, og har Snefogden da at skaffe fornødent Mandskab, i alt Fald ved at tilfige en af de Behøere, der ere opførte paa den anden Liste.“ Hvad vil dette nu sige? „I alt Fald“ kan her læses og vil med god Billie af Sogneraadet blive læst saaledes, at det siger: „Vi betale ikke, men vi blive ved at tage af det Mandskab, der ikke skal have Betaling, saalænge vi have noget af det.“ Men det kan dog aabenbart ikke være Meningen, saaledes som det 1ste Stykke af Forslaget er affattet, thi der efter opgjøres der jo en Snekastningsliste, hvorpaa hele Mandskabet opføres, og for de Snekastningspligtige, der ikke selv kunne udføre Arbejdet, skal der gjøres et Kryds, og for hver af dem skal der altsaa aabenbart stiftes en Mand ind fra den anden Liste, af de Folk, som skulle betales for at udføre Arbei-